

ГЛАВА ВІІ.

И нѣкои които бѣха слѣзали ѿ Иудеѣ, оучеа братіа та, и говореха: защо ако се не ѡбрѣжете по обычаю Моисеовѣ, не можете да се спасете.

2 И понеже бѣдѣ много препирание и разногласіе по междѣ нихъ и по междѣ Павла и Варнава. ѡпрѣдѣлиха, да возлѣзатъ Павла и Варнава и други нѣкои ѿ нихъ во Иерусалимъ коды апостоли те и старѣйшины те за това питаніе.

3 Они прочее като бѣдоха испратени ѿ цѣрква та. заминаха презъ Финікіа и Самаріа, и каздваха каквѣ се ѡбрѣщаха глѣзичници те (во вѣра та христіанска): и съ това правеха голема радость на сички те братіа.

4 И като стигнаха во Иерусалимъ, прѣа ги цѣрква та и апостоли те и старѣйшины те. а они казаха какви чдеса сотвори Бгъ чрезъ нихъ, (и каквѣ ѡвори на глѣзичници те врата та на вѣра та).

5 Но станаха нѣкои ѿ фарісейска та ересь които повѣроваха, и говореха: защо трекдва да ѡбрѣздваме глѣзичници те които повѣрватъ, и да имъ зарѣчаме да вѣдатъ законатъ Моисеовъ.

6 И собрѣхасе апостоли те и старѣйшины те да разсудатъ за таа вещь.

7 И като бѣдѣ големо разсудженіе, стана Петръ, и рече имъ: мѣже братіе, вые знаете, защо ѿ много време вече Бгъ избра изъ помеждѣ насъ (мене), да чбатъ ѿ мой те оустѣ глѣзичници те слово то Евангелско. и да повѣрватъ.

8 И Бгъ който знае сердца та человекески даде имъ свое то свидѣтелство, понеже имъ дорова стѣаго Дхъ, каквѣто и намъ:

9 И не раздѣли никое различіе междѣ насъ и нихъ, понеже имъ ѡчисти сердца та съ вѣра та.

10 Сега прочее защо искѣшавате Бга, и искате да тѣрите на ши те на оученици те единъ глѣзмъ, которѣто нито отци те наши, нито ние не можеме да понесеме;

11 Но ние вѣрдуваме защо съ клогодать та на Гда нашего Исуса Христа ще да се спасеме, каквѣто и они (ще да се спасатъ, а не съ съ ѡбрѣзаніе то).

12 Тогдава сичкио соборъ мажна, и слѣшаха Варнава и Павла които каздваха какви знаменіа и чдеса сотвори Бгъ чрезъ нихъ въ глѣзичници те.